

Eduard RAGASOL, ens diu...

disposició envers els nostres compatriotes, junt amb la política generosa i intel·ligent de M. Adrien Tixier, ministre de l'Interior, qu'ha resolt amb una gran amplitud de criteri els problemes de caràcter policíac, han permès de donar una sortida legal a la situació de tant milers d'homes que estaven enquadrats en els grups de Treballadors Estrangers. D'ara endavant, tohom podrà treballar lliurement, i a les prefectures preparen els dossiers d'alliberació que permetran que la gent pugui gaudir les mateixes condicions que els francesos i estar documentats. Puc anunciar-vos encara que dintre de pocs dies una nova circular, complement de la del 16 de desembre, serà repartida entre les autoritats competents, per tal d'establir un règim de major liberalitat encara per facilitar la sortida de la C. T. E. i estendre el doble benefici de treball i documentació a la gran massa d'estrangers que es troben a França i que no figuren sota el control dels grups. De fet, el treball serà lliure per tots els estrangers residents a França, exceptuant els autènticament indesitjables.

— I en quant al problema de la gent que no pot treballar per incapacitat física, com vells, dones i criatures, hi ha quelcom previst?

— De moment segueixen en els « centres d'èrbergement » que depenen del ministeri del treball, atesos per uns crèdits del propi ministeri que són mantinguts amb independència de la supressió dels grups de treballadors. Però avui hom cerca ja la manera que totes aquestes persones puguin viure en llibertat i al costat de llurs familiars. Crec que cal que tots els nostres compatriotes s'apropien que aquestes solucions tan generoses es deuen a l'ample esperit de comprensió dels ministres M. Parodi i M. Tixier i a les excel·lents disposicions del govern que presideix el General de Gaulle.

— S'ha fet alguna cosa a favor dels espanyols deportats des de França a Alemanya?

— M'he interessat com és natural per aquest problema tan dolorós. He rebut molts ofersments de part dels ministres competents i una prova més de la bona disposició del Govern francès és que en el moment del repatriament dels presoners i deportats francesos no s'oblida tampoc els espanyols. Recordeu, en canvi, que sota l'ocupació alemanya, el govern de Franco i els seus representants a França van tolerar sense protesta que els nostres germans fossin duts com un ramat d'esclaus a treballar per a l'Alemanya d'Hitler.

— Tot això és molt interessant, perquè molts dels nostres compatriotes ignoren aquestes solucions que el Govern francès dona als nostres problemes més urgents, no us sembla?

— I tant! Jo crec que precisament cal explicar a tota la nostra gent que si hem sofert mal tractes i hem estat privats de llibertat no hem d'atribuir-ho a la nació francesa, sempre generosa, i a la seva autèntica política. El nostre Govern sortirà de la totalitat de la França democràtica contra l'opressor. En totes les ocasions ha estat possible de trobar una mà amiga que ens ha ajudat particularment, i això tot ho sabem per experiència. Ara aquestes disposicions generoses

del poble francès es tradueix en realitats oficials, i ens cal agrair a tots els bons amics que tenim al Govern Provisional de la República Francesa — de fet tots els ministres — i particularment als senyors Parodi i Tixier, que ara se'ns reconegui públicament la condició d'homes lliures, iguals en drets als altres homes, com hem estat iguals als francesos en sofrir les persecucions i oposar-nos als invasors.

— Quines creieu que són les perspectives de les relacions franco-espanyoles?

— És evident que França i Espanya, per raons geogràfiques i econòmiques, mantindran sempre una estreta relació de bon veïnatge i cordialitat. Allò que cal és no crear dificultats ni fer-se massa il·lusions. I sobretot no creure que amb implicències ni amb actituds teatrals de caràcter pseudo-militar es pugui resoldre el nostre problema polític ni guanyar-nos les simpaties actives dels homes responsables de França. Tenim la sort que tant el General de Gaulle, com el seu ministre d'Affaires Extérieures, coneixen perfectament el nostre problema; per això, malgrat tractats comercials i altres mesures dictades per les necessitats de la guerra, les relacions de la França alliberada i l'Espanya de Franco seguiran pràcticament interrompudes. Ni el representant de de Gaulle a Madrid, M. Truelle, actua en funcions d'ambaixador, ni el Sr. Mateu, l'ex-alcaldia franquista de Barcelona, ha obtingut categoria diplomàtica ni altra consideració que la de simple representant de Franco. A París, a l'avinguda George-V, no hi haurà ambaixador d'Espanya mentre Franco estigui al poder. I puc afirmar-vos que el desig de tots els nostres amics que avui dirigeixen la política francesa és el de poder restablir ben aviat un règim normal de representació amb la República espanyola.

— Com a membre del Consell Directiu de la Solidaritat Catalana, no ens podrieu dir quina creieu que ha d'ésser l'activitat dels catalans en aquest moment?

— Enfortir Solidaritat Catalana amb una acció efectiva a dintre i a fora de Catalunya i assolir l'ideal que el nostre moviment englobi realment a tots els catalans que volen per damunt de tot la llibertat i la grandesa de la Pàtria. Jo desitjo que la Solidaritat Catalana sigui l'expressió autèntica de tot el moviment polític català, a Catalu-

nya, a França, a Londres, a Amèrica. I veuria amb simpatia que els comunistes catalans comprenguessin com nosaltres mateixos l'impetuosa necessitat d'una entesa franca i lleial de tots els catalans contra l'enemic comú. L'èxit dels nostres ideals depèn de dues condicions: unitat d'acció i de pensament, primer, no sola entre els catalans, sinó també entre els catalans i els bascos, d'una part, i els partits i sindicals de disciplina espanyola per l'altra. I saber també plantejar a les potències aliades vencedores de l'Alemanya el problema del retorn a la legalitat republicana, de manera que oferim garanties de responsabilitat i de força política per al manteniment de l'ordre a Espanya. És trist de constatar que Espanya no està representada a la conferència de San Francisco ni per Franco ni pels delegats de la República: Franco no hi ha estat admès, perquè ningú no oblidà el seu passat de « no-bel·ligerant ». I la República tampoc, malgrat que ha estat la primera víctima de l'agressió totalitària. Jo confio, però, que la nostra República encara serà a temps d'ésser representada a la Conferència de la Pau i de prendre part activa a la nova organització del sistema col·lectiu que haurà de fer impossible la repetició d'una nova guerra mundial i també de guerres com la que començà amb la sublevació del general Franco. Tot el problema per al futur de la República és de guanyar autoritat i prestigi per tal que la Carta de l'Atlàntic no sigui lletra morta per a ella el dia de demà. I si la República fou vençuda per un acte de força, cal que la legalitat republicana sigui restablerta a casa nostra. Unicament amb el restabliment d'aquesta legalitat Catalunya trobarà de nou el camí de la seva llibertat.

Pere BERNAT.

Le Bulletin d'Information de Solidarité Catalane

A Paris vient de paraître, rédigé en français, un Bulletin d'Information du Mouvement « Solidarité Catalane », résumé magnifique des activités politiques des Catalans, ainsi que des questions espagnoles ou mondiales intéressant le problème catalan.

Le Bulletin, destiné aux Français, est gratuit et il doit être demandé à la rédaction, 11, avenue Marceau, Paris.

L'heure de la justice

(Suite de la première page.)

Après vingt-trois ans de tyrannie et d'oppression, le peuple italien a jugé Mussolini. Le cadavre du dictateur fasciste a été exposé sur la place publique des grandes villes italiennes comme symbole, comme exemple, comme leçon. Que les traîtres au peuple apprennent, que les dictateurs sans scrupules méditent et qu'ils préparent leur examen de conscience avant de suivre le cadavre italien dans la mort par la justice qui les attend.

L'heure de la justice arrive et aucun criminel n'échappera à l'expiation. Matteotti est vengé. Les Espagnols ont à venger Zugazagoitia, Grau Solís et un million de morts.

Les Catalans, eux, vengeront le président Companys livré par la Gestapo aux phalangistes de Franco et les milliers de victimes tombées pour la Patrie, pour la Justice et pour la Liberté.